

X. AZ ÉLET ALKONYA

487. Hosszú élet

De ha e testben való életem munkámat gyümölcsözteti: hogy melyiket válasszam, meg sem mondhatom. Mert szorongatatom e kettő között, kívánván elköltözni és a Krisztussal lenni; mert ez sokkal inkább jobb; De e testben megmaradnom szükségesebb tiérettetek. – Filippi 1,22-24

„Tiszteld a te atyádat és a te anyádat, ez az első parancsolat ígérettel.” (Ef. 6,2.) Mert ha ezt megcselekszed, akkor ahhoz párosul egy ígéret. Ez így hangzik: „Hogy jól legyen neked dolgod és hosszú életű légy e földön.” (Ef. 6,3) *Hosszú élet* jár ennek fejében. A tisztelet azt jelenti, hogy tisztelettel tekinteni. A bibliai időkben nem volt még nyugdíjazási rendszer. Ezért, amikor időssé váltak a szülők, akkor a gyermekeknek kötelességük volt *gondoskodni* róluk.

A hosszú életnek a bibliai kulcsa az, hogy Jézus tanításait szükséges hallgatnunk, megértenünk és megcselekednünk azt. Így akár 120 évig is élélhetünk. Ennél a pontnál könnyen belefuthatunk az ördög mellékvágányaiba, de ha az Úrra figyelünk, akkor nagyon sok áldásban részesedhetünk. Így könnyebb lesz a feljebbmenetelünk, és nem kell annyit küszködnünk az ellenségnek a gonosz zsákutcaival.

Pál szolgálata kimagaslik a többi szolgálótársa közül. Az apostoli levelek túlnyomó többsége az ő munkásságának köszönhetően maradt hátra a tanulságunkra. Pál Jézushoz hasonlóan tündöklött, mint égen a csillagok. (Dán. 12,3)

Jézus Krisztus fénye az Atyától származik, mert Ő közösségben van Vele. Isten azt szeretné elérni, hogy belőled egy csillag legyen. Aki *befogadja Jézust*, annak csillagként kell ragyognia. (4Móz. 24,17) A bennszülöttek azt mondták egy misszionáriusra, aki mindig ragyogott: Nem tudjuk, mi van vele, olyan, mintha villanykörtét nyelt volna, belülről állandóan világít.

A másik ok, amiért fényes lehet egy csillag, az a *használat*. Engedd, hogy az Úr használjon, és ne gondold azt, hogy közben elkopsz. Milyen jó lenne, ha életed, ahogy használódik, egyre fényesedne! Míg egyszer felkerül Isten országába, és ott örökké fénylik. Mit ér a hosszú élet, ha az Úr nem használhat az Ő terve szerint? Az utolsó lélegzetig betölthetnéd az elhívásodat! Azt mondja az Ige: Mindig kezénél vannak az Ő szentjei. (5Móz. 33,3)

488. Átutazók vagyunk

„... Hiszen csak átutazóban vagytok ezen a földön, és valódi otthonotok nem itt van”. – 1Péter 2,11 (Egyszerű fordítás)

Ha megértjük az emberi élet véghetetlen voltát, akkor rá fogunk döbbsenni arra, hogy a földön csak átutazók vagyunk. Mit is jelent ez? Azt, hogy az ember szelleme leszületik a földre, bizonyos ideig itt él testben, majd ismét visszatér a szellemi világba. Ez a kérdéskör foglalkoztatja az embereket. Vannak, akik tévesen úgy gondolják, hogy folyamatosan reinkarnálódunk, de a Biblia kétséget kizáróan fogalmaz: „elvégzett dolog, hogy az emberek egyszer meghaljanak”. (Zsid. 9,27) Az „egyszer” szó a görög nyelvben számnévként használatos, ami azt jelenti, hogy csak egy alkalommal történik meg ez. Egyébként az Írások sehol nem támasztják alá a reinkarnációs körforgást. Mások helytelenül a halott szellemekben bíznak, vagy bálványokhoz fordulnak.

Nagyon sokan nem tudják, hogyan kerülhetik el a pokol gyötrelmeit. De hála Istennek, egyre többen hisznek helyesen a feltámadásban és az azt követő mennybéli örök életben. Nekik élő reménységük van Krisztusban, és megértésük arról, hogy a földi tartózkodásunk csak ideiglenes. Mindez csak az Igével megújított elmével, isteni gondolatminták elsajátításával válik érthetővé és elfogadhatóvá. (Róm. 12,2) Az isteni teremtetés és az evolúciós elmélet ellentéte jó ideje megosztja az emberiséget. Az egyedfejlődés egy olyan elképzelésen alapul, amely nélkülöz minden konkrét bizonyítékot. Érthetetlen, hogy mégis ez tananyagként szerepel.

A Biblia félreérthetetlenül tanítja, hogy a világ, az élőlények – s köztük az ember is – Isten alkotása! Hogy az ember – születése előtt, majd elmúlása után – miként tud létezni egy másik dimenzióban, azt a hármas felépítésünk teszi világossá. Az ember igazi valója a szelleme, van lelke és testben él. Az Írások szerint „a ti egész valótok: szellemetek, lelketek és testetek”. (1Thess. 5,23) A szellemünk tart kapcsolatot a szellemi világgal.

Az örökkévalóságot tekintve a testünkben csak egy röpke ideig élünk. Amikor az alkalmatlanná válik arra, hogy abban lakjunk, a szellemünk és a lelkünk átlép egy másik világba, s ott folytatja örök létét. A szellemi birodalomban ugyanúgy képes továbbra is gondolkodni, érezni. Lásd példaként Lázár és a gazdag történetét. (Luk. 16,19-31)

489. Éveink száma (1)

És monda az Úr: Ne maradjon az én szellemem örökké az emberben, mivelhogy ő test; legyen életének ideje százhusz esztendő. – 1Mózes 6,3

Isten része – Mivel a Jóisten egy szerető családra vágyott, életre hívta az embert, akit a Vele való közösségre rendelt. Kezdetben örök életűnek alkotta az embert, de idővel 120 esztendőre korlátozta le földi éveinek számát. (1Móz. 6,3) A Szentírás Ádámtól Noéig hét olyan személyről számol be, akik több mint 900 évet éltek a földön. A rekorder Matuzsálem, a 969 évével, aki a leghosszabb életű pátriárka volt.

„Mózes pedig száz és húszesztendő volt, mikor meghalt; nem homályosodott meg az ő szeme, sem el nem fogyatkozott az ő ereje.” (5Móz. 34,7) Nekiünk is róla kellene példát vennünk, aki ereje teljében, teljes idejét betöltve távozott a földről. Amikor életcél nélküli, búslakodó embereknek megemlítik, hogy ráérnek még a temető felé venni az irányt – mert Isten ígérete 120 év –, szinte valamennyien megmosolyogják e kilátástalannak tűnő kort.

Ennek oka az, hogy a világi nézet szerint betegség, fájdalom, gyengeség közepette kell bevégezni az életet, amit ők nem szeretnének. Nem tudják, hogy a megváltottak joga birtokba venni a szent egészséget! A Zsoltáros is épp a rövid élet miatt panaszkodik: „A mi esztendeinknek napjai hetven esztendő, vagy ha feljebb, nyolcvan esztendő, és nagyobb részük nyomorúság és fáradság, amely gyorsan tovatűnik...” (Zsolt. 90,10) De mi képessé tettünk legalább 120 évet leélni!

Felfedezhetjük a Szentírásban mindazt a bőséget és hosszú életet, amit a mi szerető Atyánk tervezett a számunkra, hogy örömteljes, boldog életet élhessünk.

Az Újszövetség törvénye a szeretet, ami egyben a legnagyobb gyógyító erő. A Könyvek könyve alapján megismerhetjük az isteni szeretet tulajdonságait, amely soha nem vall kudarcot. Megtudhatjuk, hogy a szeretetben járás és az egészség között milyen szoros összefüggés van. Továbbá mit tegyünk ellenségeinkkel, és mit tehetünk azért, hogy hosszú, boldog, egészséges életünk legyen.

490. Éveink száma (2)

És lőn Metusélah egész életének ideje kilencszázhatvankilenc esztendő; és meghala. – 1Mózes 5,27

Az ember része — Az ember az Istentől kapott szabad akaratánál fogva eldöntheti, hogy meddig éljen testben. Ezt a Teremtőnk tiszteletben fogja tartani. Pál életerős korában azt állítja: a meghalás nyereség; sokkal jobb a mennyben Krisztussal, de szükséges, hogy itt maradjak és elvégezzem az Úr Jézus által rám bízott szolgálatot. (Fil. 1,21-24)

Amikor olyan élethelyzetbe kerül valaki, ami küzdelmes, fájdalmakkal terhelt, elgyötört, ápolásra szorul, vagy szerettei elvesztésével új keletkezett az életében, akkor könnyen feladhatja, azt mondván, hogy ebből elég, inkább átlépek egy ettől sokkal jobb dimenzióba. De aki ragaszkodik az életéhez és felkiált Istenhez, az kegyelmet talál és megmenekül.

Ilyenkor nem Isten hívja haza az embert, mert az ellenkezője az Ő ígéretével. Ez egyszerűen az illető – olykor önző – döntése. Ne feledjük, ha valakiért imádkozunk, akkor az ő akarata abban közrejátszik. Ekkor csak Isten kegyelmét áraszthatjuk ki rá. De nekünk Isten ígéretébe kapaszkodva teljes időnket beteljesedetten kellene leélnünk.

„Mert Ő mondta: Nem hagylak el, sem el nem távoزم tőled.” (Zsid. 13,5) Isten megígérte, soha nem hagyja el a gyermekét, pedig többször hallani, hogy tudatlanságból ezzel vádolják Őt. Betegségében is vele van, csak nem mindenki képes megragadni a szent gyógyulást, amit Krisztus – a megváltás műve során – a sebei által megszerzett. (1Pét. 2,24)

Természetes, hogy hiányzik az eltávozott személy, de az űrt az Úrral való közösség képes pótolni. A gyász szellemét nem szabadna beengedni, mert a mély fájdalom ajtót nyithat az ördögnek. Vigasztaljon mindannyiunkat a Szentírás: nem veszítettük el azokat, akik újjászületett hívóként Krisztusban hunytak el. Ők csak előre mentek, mi pedig követni fogjuk őket. (1Thes. 4,13-18)

Sokan újjászülettek és meggyógyultak a gyülekezetekben, és voltak, akik az újjászületésük után csak rövid ideig maradtak a földön. Odafent a mennyben ők azon *sajnálkoznak* – amin már nem tudnak változtatni –, hogy itt a földön *csak* keveset tettek az *Úrért*. Fentről úgy látják, hogy *többet* kellett volna elvégeznük a királyságért, amíg itt voltak. Itt a földön, a sötétség szellemi háborúzásának ebben a szférájában van meg az a *vissza nem térő lehetőség*, hogy tedd meg az Úrnak azt, amit itt *el tudsz végezni*.

491. A zsoltár ígérete (1)

Aki a Felségesnek (Elion) rejtekében lakozik, a Mindenhatónak (Shaddai) árnyékában nyugszik az. Azt mondom az Úrnak: Én oltalmam, váram, Istenem, Őbenne bízom! – Zsoltár 91,1-2.

Gloria Copeland tanításából következik három rész:

‘A 91-es Zsoltár a *hosszú élet* zsoltára, a *szabadulás* zsoltára. Ha a 91-es Zsoltár működik az életedben, akkor nem halatsz meg fiatalon. Ez a megszabadulás minden területét lefedi. A mi részünket mondja el itt az Írás. Ebben a versben nem arról a személyről van szó, aki ki- és bejárkal Isten jelenlétébe. Ez a személy *ott lakozik* a Mindenható rejtekében. Ez a rejtkehely a védelem rejtkehelye.

„Azt mondom az Úrnak: Én oltalmam, váram, Istenem, Őbenne bízom!” (Zsolt. 91,2) Az a mi részünk, hogy *ragaszkodjunk* az Úrhoz és támaszkodjunk rá. Ezt kell tennünk, mert ez része a megszabadításunknak.

A másik részünk, hogy azt *mondjuk*! Ez az, amikor a hitünk beszél! Amit igazából hiszel Isten Igéjéből, azt ki fogod mondani! Kimondod, amit hiszel.

„Segítségül hív engem, ezért meghallgatom őt; vele vagyok háborúságában, megmentem és megdicsőítem őt.” (Zsolt. 91,15) Segítségül hív és tudja, hogy én meghallgatom őt, *megszabadítom* és megtisztalelem őt.

„Hosszú élettel elégittem meg őt, és megmutatom néki az én üdvösségemet.” (Zsolt. 91,16) Az *üdvösség* szó héber jelentése: megszabadítani, megőrizni. A veszélytől való megszabadulás, amely jelenti a védelmet, szabadságot, egészséget, helyreállítást. S ha hiányzik valamelyik testrészed, ő újat adhat neked, ha például új szívre, májra, vesére lenne szükséged. Istennek vannak ilyen testrészei. Továbbá jelent ez teljességet, épséget is.

Ha betöltöd az 1-2. verset, ha *megmaradsz* szilárdan a Mindenható árnyékában, és a *szavaidat* ezzel egyetértésben mondd ki, akkor *hosszú életet* élhetsz, míg meg nem elégedsz.’

492. A zsoltár ígérete (2)

Aki jóval elégitte meg a te szádat, ifjúságodat megújítja, mint a sasét. – Zsoltár 103,5

‘Lehet, hogy azt mondd, elég öreg vagyok már, hogy hazaköltözzem az Úrhoz. És ha Jézus még sokat késlekedne, akkor ez fog történni. De ha még nem elégedtél meg, nem kell elmenned. Maradj itt és *végezd be* az elhívásodat. Lehet, hogy Istennek már nincs arra ideje, hogy egy újabb szolgáló gene-

rációt támasszon, aki elvégzi az Ő munkáját, tehát értékes gyermeke vagy Istennek.

De nem csak neked kell megelégedettnnek lenned, hanem biztosnak kell lenned, hogy Isten is megelégedett veled. Meg kell vizsgálnod magad: – Megtettem-e mindent Uram, *amire elhívtál* itt a földön? Isten nagyon sokat ruházott be értünk.

Ha régebben itt vagyunk már, akkor értékesebbnek kell lennünk Isten számára, és vannak dolgok, amit szeretne, ha megtennénk. Tehát *hosszú életet* kell élnünk, jó erőben és jól kell élnünk, *gyarapodóan* élni a napjaink teljes számát, amíg mi és Isten is megelégedik. Dicsőség Istennek!

Isten ad nekünk szabadulást, azt szeretné, ha egészségesek lennénk. A héberben az egészség a *napok meghosszabbítását* jelenti. Isten azt akarja, hogy *áldás lehessünk* mások számára.

Vegyétek fel a szellemi fegyverzetet, a pajzsot, Isten Igéjét, és éljétek *hosszú időt*, jó életet *egészségben*. Isten áldásai, jó-téteményei ezek, és ha elfelejtkezünk róla, nem tudunk az áldásokban járni, nem tudunk győzedelmes életet élni.

Minden nap szánj rá időt, hogy elmélyedj az Igében. Ő az, aki megváltja életünket a csapásoktól. Biztonságban tart minket, megkoronáz bennünket. Lásd magad megkoronázva Isten szeretetével.

Isten áldottnak, gyógyultnak, gyarapodónak, megelégedettnnek lát téged. Ha te is így látod magad, akkor megelégedett vagy. Ne lásd magad depressziósnak és szomorúnak, lásd magad úgy, ahogy az *Igében látod* magad. Amikor látsz egy ígéretet az Igében, mondd azt: – Ezt elfogadom magamnak, áldott vagyok! A depresszió nem maradhat ott, ahol az Ige jelen van.

Írja az Ige, hogy az ifjúságodat megújítja, mint a sásét, valamint hosszú élettel elégít meg. (Zsolt. 103,5) Ő elvitte betegségeinket, elhordozta fájdalmainkat. Ésaías az 53,4-ben arról szól, ami *már megtörtént* a kereszten. Ésaías próféta *előrete-kintett* az évszázadokon és látta, amit Jézus tenni fog. Péter apostol pedig *visszatekintett* a keresztre az 1Péter 2,24-ben, és elmondta, hogy mi történt ott.'

493. A zsoltár ígérete (3)

Ki az az ember, aki kívánja az életet, és szeret napokat, hogy jót láthasson? Tartóztasd meg nyelvedet a gonosztól és ajkadat a csalárd beszédétől. – Zsoltár 34,12-13

‘Ezen áll vagy bukik minden, ami itt van leírva. Az áldások, amelyek a Bibliában fel vannak sorolva, nem mindenki számá-

ra szólnak, hanem csak azok részére, akik félik az Urat. Az Ige elmondja nekünk, hogy mit jelent az Úr félelme; azt jelenti, hogy be kell zárunk a szánkat a panaszkodás elől!

„Ki az az ember, aki kívánja az életet, és szeret napokat, hogy jól láthasson?” Egy másik fordítás szerint: „Ki az, aki teljes életet akar élni?” Az figyelje a nyelvét, őrizze a száját! Milliók vannak, akik ezt nem teszik meg, hanem boldogan élnek a hústest kívánságai szerint. Mindegy, milyen tisztán mondja az Ige, nem fognak abban megváltozni, hogy miként is beszélnek. Nem tudod őket megváltoztatni, te csak a saját nyelvedet tudod kézben tartani.

Megint egy másik fordítás: „Ki szereti a hosszú életet és annak a jó napjait?” Isten akarata kell, hogy legyen a hosszú élet, a jó napok és a gyarapodás, hiszen ezt kérdezi. Ha nem Isten akarata lenne, hogy jó napjaink legyenek, akkor az nem hozna semmi jót nekünk, ha vigyázzuk is a szavainkat. Dicsőség Istennek, neki változtathatatlan akarata az, hogy nekünk hosszú életünk legyen, és jó napjaink legyenek, hogy élvezzük a gyarapodásunkat. Ez a Biblia tanítása!

Szeret-e valaki hosszú és gyarapodó életet élni? Istentől való ötlet volt eredetileg is a hosszú és gyarapodó élet. Ha ezt a hosszú életet szeretnéd, megmondja a 13-as versben, hogy mit tegyél. „Tartóztassd meg nyelvedet a gonosztól, és ajkadat a csalárd beszédétől.” Mit jelent ez? Figyeld a szád, őrködj a szavaid felett!

Nem Jézusért kell a betegséget elszenvedni, Ő viselte el azokat helyettünk. Ábrahám *törvény nélkül* élt Isten előtt. Mindazok, akik ebben az időben születtek, a *tízparancsolat nélkül* éltek Isten előtt, és *hosszú életűek* voltak a földön. Ma nem vagyunk a törvény alatt, de aki szereti Istent, az a hívő az életvitelével igyekszik az Ő tetszésére lenni.

Mi történik tehát, ha a gyülekezeti tanításokból *eltávolításra kerül a törvény*? A kegyelem és a megigazulás által elkezdünk *uralkodni* az életben, és a *hosszú élet* irányába mozdul el az életünk. Nézd meg, amikor törvény nélkül éltek a földön, milyen hosszú volt az ősatyák életkora.'

494. Visszavonulás

... szeressed az Urat, a te Istenedet, és hogy hallgass az Ő szavára, és ragaszkodjál hozzá; mert Ő a te életed és a te életednek hosszúsága; – 5Mózes 3,20

A következő három rész Simon Jacobson *Tartalmas élet* című könyvéből merít bölcs gondolatokat.

Hosszú évtizedeken át hangyaszigorral dolgoztál. Amikor a nyugdíjas éveidhez érsz, többen megkérdezik, nem kellene lassítani, megpihenni és learatni életed gyümölcsét? A társadalomban szokásos megoldás a visszavonulás, de vajon belegondolunk-e abba, hogy ez milyen hatással lehet a lélekre? Az idős emberek félreállítása kegyetlenség. Nem szabad meghajolniuk a szokások előtt és teljes mértékben visszavonulni.

Az élet utolsó szakasza úgy is felfogható, mint a hosszú munkás élet utáni megérdemelt pihenő. Az öregedés időszakában nem szabad csökkenteni az aktivitást, hiszen az idősödő ember szellemi értelemben egyre erősebb.

Az igazi boldogságot csak szellemi fejlődés útján érhetjük el, ami a mások irányában szeretet és adakozás formájában nyilvánul meg. Aki tudatosan visszavonul, az valójában az elmúlásra készülődik. De nem szabad visszavonulni az élettől mindaddig, amíg az ember nem teljesítette be isteni küldetését.

Az egyes életszakaszoknak más és más jellemzői és szükségletei vannak. Az élet alkonyának is megvannak a sajátos jellemzői. Az öregedéssel kapcsolatban két ellentétes nézet létezik: az öreg már használhatatlan, illetve az idős nélkülözhetetlen a bölcsessége és élettapasztalata miatt. Ez utóbbi miatt tisztelni szükséges az időseket.

Az idősekkel kapcsolatos álláspontunk pontosan tükrözi az értékszemléletünket. A fizikai erő csökkenésével nem lenne szabad unalomba, hasznavetlenségbe és reménytelenségbe süppedni. Az alkonyi évek lehetővé teszik az értékrendünk pozitív átrendezését.

Az élet egy produktív és két nem produktív szakaszból áll. Nem szabad, hogy a kései években kialudjon a kreativitás, keresni kell valamilyen hasznos elfoglaltságot vagy hobbit, ami kitölti az élet utolsó éveit. Az idős ember bizonyos értelemben teljes kört ír le, hiszen visszatér a gyermekkorához.

495. Alkonyi évek

Fiam! Az én tanításomról el ne felejtkezzél, és az én parancsolataimat megőrizze a te szíved; Mert napoknak hosszú voltát, és sok esztendő életet, és bőséges gazdagságot hoznak néked.

– Példabeszédek 3,1-2

Amikor Isten újabb napokat ad az időseknek, annak az is lehet a célja, hogy az illető még nem töltötte be a küldetését. Az

idősebbeknek fel kell ismerniük saját szerepüket a kései években. A gyengébb fizikai állapot arra ösztönöz, hogy a képességének megfelelő újabb lehetőségeket keressen. A nyugdíjas években felszabadult időt a legcélravezetőbb Isten szolgálatára fordítani. Az idős embereknek a saját kezükbe kell venni az életüket, nem szabad semmittevéssel tölteniük az idejüket.

Az alkonyi évek egyik szép megfogalmazása: egy jól eltöltött nap szép befejeződése. Életünk utolsó szakaszában fontos megosztani az utánunk jövő nemzedékkel a felhalmozódott tudást. Az idősök nem hasznavehetetlenek, hanem nagyobb erőforrások a társadalomnak, mint eddig bármikor. Az évtizedek során felhalmozott bölcsesség és ismeret világítótoronnyá teszi az időseket. Ha megfelelően élnek a „visszavonulással”, az életük egyik legtermékenyebb időszaka lehet az.

Töltsenek időt a szeretteikkel és unokáikkal, szelíden tanítsák őket az isteni értékrendre, amire csak egy idős, bölcs ember képes. Az orvostudomány is hangsúlyozza, hogy a test egészsége a lélek egészségétől függ.

Naponta táplálják és építsek magukat Isten Igéjével, ne tekintsenek a láthatókra, valamint az elbátortalanító körülményekre és szavakra. Az öregség méltóság és egyben bölcsesség. Ilyen szemmel kellene tekintenünk az idősekre. Minden ember közül talán épp az idősök azok, akiknek a legnagyobb szükségük van a tartalmas életre.

496. A hátramaradottak

Nem akarom továbbá, atyámfiai, hogy tudatlanságban legyenek azok felől, akik elaludtak, hogy ne bánkódjatok, mint a többiek, akiknek nincs reménységük. – 1Thessalonika 4,13

A halál félelmet kelt a világi emberben, mert az rejtély a számára. Viszont a hívő számára a halál az a kapu, amelyen az élete végén beléphet az örökkévalóságba. A halál megértéséhez igazából az örök élet mélységeit kell megérteni.

Az élet igazi forrása, amely lehetővé teszi a test működését, az Istentől származó Szellem. Az emberi szellem pedig halhatatlan, mivel az életet adó Örökkévalóhoz kapcsolódik. Miután a test működése megszűnik, a szellem tovább él.

Az eltávozottak tagadhatatlanul hiányoznak a számunkra. De nem szabad engedni, hogy a veszteség érzése leuraljon bennünket. Természetes dolog megadni a végtisztességet, de helytelen lenne a szükségesnél tovább elhúzni a gyászt. Ugyanis a mélységes hosszú gyász során az elhunyt halála jelenlétté válik,

ami állandó szomorúságban tart és akadályozza, korlátok közé szorítja az életünk folytatását.

A pozitív szemlélet elősegíti azt, hogy el ne borítson a mély-séges gyász. Életünk minden napján felidézhetünk kellemes emlékeket az eltávozottakkal kapcsolatban. Az elhunyt szelle-me pontosan tudja, hogy mi történik a hátrahagyott szerettei-vel. Szomorú, ha indokolatlan gyászt vagy bánatot tapasztal, de örvend, amikor a hátramaradottak túteszik magukat a kezdeti fájdalomon, és tovább folytatják az életüket.

Akik csak fizikai síkon tekintik a halált, azok az élet végét látják benne. Amikor a környezetünkben gyászol valaki, le-gyünk mellette, nyugtassuk és vigasztaljuk őt az Evangélium örömeivel.

497. Az élet után (1)

Ezeket írtam néktek, akik hisztek az Isten Fiának nevében, hogy tudjátok meg, hogy örök életetek van, és hogy higgyetek az Isten Fiának nevében. – 1János 5,13

Az ember örökös létre teremtetett, de az egyáltalán nem mindegy, hogy azt hol tölti el! Mi határozza meg, hogy a menny vagy a pokol lesz az ember örök otthona? A Krisztus mellett való tudatos döntésünk vezet el a mennybe! Ha valaki nem határozza el magát arra, hogy befogadja a szívébe az Úr Jézust, az Ádámtól örökölt bukott természet miatt automatiku-san a gyötrelem helyére kerül. Ebben az a legszörnyűbb, hogy a pokol végül a tüzes tóba vettetik, s a kínszenvedésnek soha nem lesz vége. A Biblia világosan tanítja, hogy aki a Krisztusba vetett hitét (s nem a bűneit) hangosan megvallja Istennek, az üdvösséget nyer, a szelleme (belső embere) újjászületik! (Róm. 10,9-10) Az Ige legyen ez esetben is a mérce, s ne az évszázados, megtévesztő vallásos tanok.

Egy Krisztusban újjászületett hívó számára a legboldogabb nap az, amikor visszatérhet a mennyei hazájába. A halál a pil-langó születéséhez hasonlatos, amikor egy másik dimenzióban egy más élet indul útjára! Ígéretünk van arra, hogy hívóként örökké az Úrral leszünk, ahol találkozni fogunk a korábban „hazaköltözött”, üdvözült szeretteinkkel is. A földön maradot-tak nem veszítik el azokat, akik hamarabb eltávoztak.

Az élet után is van lét! A szellemi világban mindössze két hely létezik: a menny és a pokol. (Luk. 16,22-26) Mindaz, aki Urává teszi Jézust az élete felett, az bekerül Isten családjába. De aki nem hozza meg ezt a tudatos döntést, az a pokolban fog

gyötrődni mindörökre. Amikor az üdvösséget nyert ember szelleme a testéből kilép, angyalok kísérik vissza a mennyországba, ahonnan származik. (Zsid. 13,14) Ettől kezdve az Úr jelenlétében és dicsőségében fogja eltölteni az örökkévalóságot. Az ember szelleme ugyan soha nem semmisül meg, de az örök élet alatt — az újjászületéssel kegyelemből elnyert üdvösségnek köszönhetően — a mennyei Atyával eltöltött örökkévalóság értendő.

498. Az élet után (2)

... [Jézus] a halál által megsemmisítse azt, akinek hatalma volt a halálon, tudniillik az ördögöt, És megszabadítsa azokat, akik a haláltól való félelem miatt teljes életükben rabok voltak. – Zsidó 2,14-15

A Biblia ír az életről és a halálról, és ez élő reménység a számunkra. Aki hitre jut Jézusban, az a halála után is él, mert Jézus a kereszthalálával megsemmisítette a halált. Pál nyereségnek nevezi az átköltözést, de ezzel sem szabad sietni, mert a földi szolgálatunkat be kell teljesíteni. Jézus azért jött, hogy világosságot hozzon az elveszetteknek. Ő szabadságot hozott, hogy félelem nélkül szolgálhassuk Őt.

A halálfélelem egyik oka az, hogy vagy nincs újjászületve az illető, vagy újjá van születve, de még szellemben nem növekedett fel, és nem érti meg az örök élet lényegét. Újjászülettként mi a feltámadás fiai lettünk Krisztusban, tehát a halál nem uralkodik rajtunk. Jézusnak testet kellett öltenie ahhoz, hogy a Földön hatalmat tudjon gyakorolni, és a kereszthalálával leszámolt a halállal.

Jézus átment a haláltusán, hogy nekünk már ne kelljen azon keresztülmennünk. Akik Krisztusban vannak, azok számára nincs haláltusa, nincs halálfélelem, számukra elalvás van. A halál nem lophatja el az életünket, mert nekünk Isten gyermekeként hatalmunk van a halál szelleme felett. Az új teremtés szabad a haláltól, mert a megváltás erre is kiterjed. A hívó ember Krisztusban meghalt, feltámadt, ezért az örök élet nem képes meghalni.

Kétféle élet létezik. A földi élet és az örök élet, ez utóbbinak soha nincs vége. Jézusnak le kellett menni a pokolba a bűnök eltörlése és az ár (váltásdíj) kifizetése miatt. Jézus teste reménységben nyugodott, mert a birtokában volt az Atya ígérete, valamint a szeretete, aki győztesen kihozta a Fiát a halálból.

499. Az élet után (3)

... Ímé, az Isten sátora az emberekkel van, és velük lakozik, és azok az Ő népei lesznek, és maga az Isten lesz velük, az ő Istenük. És az Isten eltöröl minden könnyet az ő szemeikről; és a halál nem lesz többé; sem gyász, sem kiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az elsők elmúltak. – Jelenések 21,3-4

A feltámadás a kereszténység hatalmas csodája és alapköve. Isten a feltámadással bizonyította be azt, hogy Jézus az Ő fia. Itt kezdődik a kereszténység, ami az új teremtés új életét jelenti. A krisztusi faj Jézus előtt nem létezett, mert még nem lehetett újjászületni. Csak Jézus véráldozatának köszönhetően adatott meg az újjászületés csodája.

Jézus *halálának* eredménye az, hogy Isten megbékélt az emberrel. Jézus *feltámadásának* eredménye az, hogy elhozta számunkra a megigazulást. A halál nem uralkodhat az örök életet befogadó hívők felett, mi uralkodunk a halál felett. Az isteni fajta (dzoé) élet átfolyik a szőlőtőből a szőlővesszőbe. Jézus a szőlőtő, mi vagyunk a szőlővesszők, s a mi elhívásunk a gyümölcstermés. A megpróbáltatások idején ki kell jelenteni, hogy azok csak ideig valók, de Isten országa az örökkévaló.

A halottak napján valójában azt ünnepeljük, hogy a halált elnyelte a győzelem, Krisztus diadalában. Isten nem szereti, ha bánkódunk az elaludt szeretteink miatt. Ugyanis nincs halál a hívő számára, mert az Úr felébreszti a Krisztusban elaludtakat isteni sorrendben. Tehát a Biblia azt írja, hogy előbb azok fognak feltámadni, akik Krisztusban elhunytak, utána mi, akikben az örök élet van.

Most még csak lüktet bennünk a feltámadás ereje, de a vég-ső állomás a megdicsőült test lesz. Jézus a felhőkön fog megjelenni, és mágnesként vonzza a megdicsőült testeket. Hogyha ezen elmélkedsz, minden rossz gondolat, depresszió el fog szállni. A szeretteink pedig a mennyben, a lelátókról néznek bennünket és drukkolnak, hogy a pályánkat be tudjuk futni.

500. Gyászszerzés (1)

Ebben a részben a gyászszerzés, más néven búcsúztató vigasztaló szövegét osztom meg a kedves Olvasókkal, a Kenneth Copeland szerkesztette változatban:

Nyitó ima

Mennyei Atyánk, azért jöttünk össze a mai napon, hogy lerójuk tiszteletünket és kegyeletünket szeretett teremtményed, előtt.

Összejöttünk, hogy hálát adjunk Neked az ő életéért, és tisztelettel emlékezzünk az ő istenfélelmére, mely oly sok ember számára jelentett áldást.

Összejöttünk, hogy elköszönjük-tól, aki-tól már egy más címen található.

Atyám, eljöttünk továbbá, hogy erőt és vigasztalást merítsünk Isten Igéjéből, Isten Szelleméből és az egy-mással való közösségből.

Köszönjük Neked, hogy nem vagyunk egyedül, nem vagyunk elhagyottak, és a Te irgalmasságod mindörökké tart. Hálát adunk Neked a Nagyobbért – a Vigasztalóért, a Szentháromság harmadik személyéért, a Szent Szelleme-dért – és kérjük Őt, hogy vigasztaló kegyelmében nyilvánítsa ki Magát az egybegyűlteknél. Jézus Nevében, Ámen.

Gyászjelentés

Először is szeretném megköszönni minden egybegyűltnek – rokonoknak, barátoknak, ismerősöknek –, hogy a gyász idején kimutatták szeretetüket iránt, és támogatásukat a családjá felé. A törődés különböző megnyilvánulásai – a részvétnyilvánítások, a virágok és a személyes főhajtás – nagyon sokat jelentenek a család számára.

(Név) 19.....-én született,(hely), és-án távozott a földi életből, miután leélt e bolygón évet, hónapot és napot.

A szép emlékeket megőrizve a szívükben, búcsúznak tőle: lánya, veje, unokája, násza, nászasszonya, ismerősei és jó barátai.

..... is azok közé tartozott, akit a lelkünk igen kedvelt! Tisztelettel és hálával adózunk előtte és megőrizzük a szívünkben szeretetteljes emlékét. Megköszönjük az ő életét, és hálát adunk Istennek, hogy ismerhettük őt, és tanulhattunk tőle.

A Teremtő mindannyiunkat egyszeri és megismételhetetlen alkotásként plántál el itt a földön. Az egyénisé-

günkkel hagyunk benyomást, emlékeket a családunk, rokonaink, barátaink, ismerőseink szívében. Csak a testünk az, ami nem örökkévaló belőlünk, az emberi szellemünk és a lelkünk Istenhez költözik, ha tudatosan befogadtuk Jézus Krisztust, és Isten Szellemétől újjászülettünk.

..... jóságos szívű, szeretetreméltó és szeretetteljes ember volt. Szorgalmas, lelkiismeretes, igyekvő és kötelességtudó asszony. Visszasugározta családjára és barátaira azt a szeretetet, amivel körülvették őt. A saját magával szembeni igényességéből fakadóan mindig a legjobban akart megfelelni az előtte álló feladatoknak.

Erős akaratú és céltudatos volt az élete terveit és az akadályok leküzdését illetően is. Érzékeny szívével és lelkével sokak szeretetét nyerte el, mindig segítőkész együttérzése, tapintata kedvessé tette őt a legtöbb ember előtt. Az élő reménység – hogy az Úrnál örökre együtt lesznek az üdvözültek – nem engedi, hogy feletébb megszorodjunk a mostani elszakadásunk miatt.

Igeolvasás

János evangéliuma 14,1–3. 18–19. 27.

1. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek: higgyetek Istenben, és higgyetek énbenem.

2. Az én Atyámnak házában sok lakóhely van, ha pedig nem volna, megmondtam volna néktek. Elmegyek, hogy helyet készítek néktek.

3. És ha majd elmegyek és helyet készítek néktek, ismét eljövök, és magamhoz veszek titeket, hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek...

18. Nem hagylak titeket árván: eljövök tihozzátok.

19. Még egy kevés idő és a világ nem lát engem többé: de ti megláttok engem: mert én élek, ti is élni fogtok.

27. Békességet hagyok néktek, az én békességemet adom néktek: nem úgy adom én néktek, amint a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, se ne féljen!

Üzenet

Amikor szeretteink elhagyják e földi életet, természetes, hogy a hiányuk fájdalmasan érint minket. A veszteség és üresség érzése tölt el bennünket, és könnyeket hullatunk.

Jézus is sírt Lázár sírjánál. Hiszen a könnyek az érzelmeink fizikai kifejeződései – Isten egyfajta „biztonsági szelepe” hogy megvédelmezze lelkünket az elfojtott gyász okozta sérülésektől.

A könnyek nem a hitetlenség vagy a kishitűség jelei. Tudjuk azonban, hogy e könnyek „önző” könnyek. Valójában önmagunkért sírunk, mert hiányozni fog nekünk. De tudjuk, hogy az üdvözülteknek sokkal jobb dolguk van Istennél, és boldogok odaát.

A Thessalonikaiakhoz írt első levelében Pál azt mondja: „Nem akarom továbbá, atyámfiak, hogy tudatlanságban legyetek azok felől, akik elaludtak, hogy ne bánkodjatok, mint a többiek, akiknek nincs reménységük.”

Miért van reménységünk még a bánatunkban is? Először is azért, mert egy hívő számára a halál nem más, mint átmeneti állapot a hústestből a megdicsőült testbe való költözés között.

Pál apostol, aki mély betekintést kapott az életbe és a halálba, azt mondta, hogy földi testünket egy napon megdicsőült szellemi test fogja felváltani. (2Kor.)

A közönséges hernyót tanulmányozva egy képet kaphatunk erről az átalakulásról. Aki nem ismeri a természet működését, nem sok szépséget találhat egy hernyóban. A hernyó azonban hamarosan leveti ezt a burkot és csodálatos, színpompás pillangóvá változik. Ez része Isten csodálatos tervének a természeti világban.

Halhatatlan életünk első fázisára Isten földi testet adott nekünk, ahogy földi létünk első időszakára tejfogakat kapunk Tőle. A tejfogak elvesztése gyakran fájdalommal jár. Ugyanígy a földi testünk is hasznos számunkra, amíg a földön élünk. Ezután e földi testet egy szellemi test váltja fel.

Egy ideig a természetes testünkben élünk, amíg az túl öreg vagy beteg nem lesz ahhoz, hogy benne lakjunk. Majd, ahogy haldoklunk, levetjük földi sátorházunkat és egy figyelemreméltó átalakulás következtében megkapjuk gyönyörű szellemi testünket.

Jézus azt mondta: „Ne nyugtalankodjék a ti szívetek”. (János 14,1) Létezik olyan hit, amely elűzi a félelmet. Amikor a tanítványok számára úgy tűnt, hogy minden összeomlik és véget ér körülöttük, amikor Jézus halálá-

nak bizonyossága elnémította őket, Ő azt mondta nekik, ne aggódjanak, ne ijedjenek meg, ne féljenek.

Jézus azt mondta: „Higgyetek Istenben”. Hidd, hogy Isten létezik és nem vagy egyedül. Nem hagyott magadra téged, hogy te gondoskodj önmagadról, mert Isten a kezdet és a vég; Aki örökkön örökké él.

Ő alattad tarja mindenható Karját. Ő mindenknek előtte született, és mindenneknél tovább megmarad. Nem kell tehát elcsüggedned, hiszen Ő az, akiben hiszel.

Nincs semmi, ami bizonyosabb a halálnál, vagy bizonytalanabb az életnél. Pál apostol is kiköltözött a testből, és ez igaz az egész emberiségre. A halál nem váltott ki félelmet belőle. Tudta, hogy a halál sem képes elválasztani őt Isten szeretetétől.

A Rómaiakhoz írt levelében olvassuk Pál meggyőződését: „Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelemségek, sem hatalmaságok, sem jelenvalók, sem következők, sem magasság, sem mélység, sem semmi más teremtmény nem szakaszthat el minket az Istennek szerelmétől, mely vagyon a mi Urunk Jézus Krisztusban.”

Azért van reményünk még a bánatban is, mert a hívő számára *a halál nem jelent vereséget*. A Biblia ezt mondja: „Mert nékem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség”. (Filippi 1,21) A halál csak azt jelenti, hogy az emberi szellem és a test különválik.

Pál tudta, hogy a halál az ő számára nyereség lenne. A Korinthusiakhoz írt második levelében azt mondja a Szent Szellem által: hogy a testtől távol lenni azt jelenti, hogy az Úr jelenlétében vagyunk.

A halál a földi lakozásunk végét jelenti, ami egyben kapu az örökkévalóságba. A hívő számára a halál az *Istennel való találkozást jelenti*. A halál bizonyos, a halál ideje azonban bizonytalan.

Ez az egyetlen olyan világ, ahol *felkészülhetünk* a halálra. Bölcs ember az, aki felkészül, mert a halál örökre lepecsételi a változás lehetőségét.

Ez az élet csak egy öltözőszoba az örökkévalósághoz. És mindannyiunk számára elfecsérelték azok a napok, amikor nincs a szánkon az Ő dicsérete, nincs hálaadó imánk, és nem szentelünk időt Istennel való közösségünkre.

Tehát számoljuk napjainkat, és vonjuk be Istent minden gondolatunkba, szavunkba és cselekedetünkbe. Életünk minden napját Érte éljük. Így amikor majd földi utunk végére érünk, hallani fogjuk, ahogy Megváltónk azt mondja: „Jól van, hűséges szolgám...!”

Hiszem, hogy e szavakat hallotta Jézus szájából. Ezért ne bánkódjunk, mint azok, akiknek nincsen reménységük. Ehelyett reménykedjünk abban, hogy nyugodalomban van az Úrral. Hirdessük Pállal együtt: „Halál! Hol a te fullánkod? Pokol! Hol a te diadalmad?” (1Korinthus 15,55)

Igék a temetéshez

Jelenések könyve 1,17–18

17. ... Ne félj, én vagyok az első és az utolsó.

18. És az Élő, pedig halott voltam és ímé élek örökön-örökké...

János evangéliuma 14,19

19. ... mert én élek, ti is élni fogok

Jelenések könyve 14,13

13. ... Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg mostantól fogva. Bizony, azt mondja a Szellem, mert megnyugosznak az ő fáradságuktól, és az ő cselekedeteik követik őket.

1Korinthus 15,51–55

51. Ímé, titkot mondok néktek: mindnyájan ugyan nem aluszunk el, de mindnyájan elváltozunk.

52. Nagy hirtelen, egy szempillantásban, az utolsó trombitaszóra, mert trombita fog szólni, és a halottak feltámadnak romolhatatlanságban, mi pedig elváltozunk.

53. Mert szükség, hogy ez a romlandó test romolhatatlanságot öltson magára, és e halandó test halhatatlanságot öltson magára.

54. Mikor pedig ez a romlandó test romolhatatlanságba öltözik, és e halandó test halhatatlanságba öltözik, akkor beteljesül amaz Ige, mely meg van írva: Elnyeletett a halál a győzelemben.

55. Halál! Hol a te fullánkod? Pokol! Hol a te diadalmad?

A test visszatér a földbe, ahonnan vétetett. A szellem visszatér Istenhez, aki adta, és várja a napot, amikor

szellem és test újra egyesül majd az Úr eljövetelekor. De tudvalevő, hogy nem veszíthetjük el azokat, akik Krisztusban újjászületve költöznek el. Ők csak előre mennek, s mi majd követni fogjuk őket.

..... nincs közöttünk. Bízunk benne, hogy ő az Úr jelenlétében áll, annak a Jézusnak a jelenlétében, aki ezt mondta a kereszten haldokló embernek, miután Urának nevezte Őt: „... Még ma velem leszel a paradicsomban.” (Lukács 23,43)

Az előttünk fekvő test nem más, mint a földi sátorház, az a ház, melyben közöttünk lakott egy ideig. Gyengéden és tisztelettel, e háztól most elbúcsúzunk.

1Thessalonika 4,16–18

16. Mert maga az Úr riadóval, arkangyal szózatával és isteni harsonával leszáll az égből: és először azok támadnak fel, akik meghaltak a Krisztusban:

17. Azután mi, akik élünk, akik megmaradunk, elragadtatunk Vele együtt a felhőkben, hogy találkozzunk az Úrral a levegőben; és ekképpen mindenkor az Úrral leszünk.

18. Annakokáért vigasztaljátok egymást e beszédekkel.

Odaajánló ima

Mennyei Atyám, hálát adunk Neked ezen a napon a Te drága, örökkévaló és változhatatlan Igédért. Köszönjük, hogy Te vagy számunkra a nagy *én vagyok*.

Természetes bánatunk közepette hálát adunk Neked természetfeletti vigasztalásodért és kegyelmedért. A halállal szembesülve hálát adunk Neked az örök életért. Az elkülönüléssel szembesülve, hálát adunk Neked az örökkévaló újraegyesülésért, amit annyira várunk.

Köszönjük Neked életét itt e földön, és tudjuk, hogy az előttünk fekvő test/hamvak nem, csak a háza, amelyben a szelleme lakott.

Várjuk a napot, amikor a szellem és test újra egyesül majd az Úr közeli eljövetelekor, és nagy vigasztalást mérítünk abból, hogy mindörökké együtt leszünk majd az Úrral.

Köszönjük neked, Atyám, hogy az elkövetkezendő napokban, hetekben és hónapokban ezen igazságok és a Te Szellemed megnyugvó jelenléte különösen megerősíti, megtartja és vigasztalja majd családját.

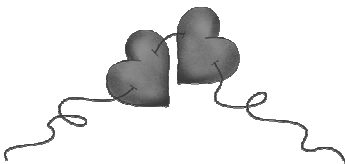
Közös imádság

Mennyei útlevel a fenti találkozáshoz! Jézus nyomatékosan tanítja, hogy szükség néktek újonnan születnetek, mert aki nem születik újjá, nem láthatja meg Isten országát! Az ember valódi lény a szelleme, testben él és van lelke. Az ember szellemének kell újjászületnie, hogy elnyerje az üdvösséget és élete végén a mennybe juthasson – tanítja a Biblia. S ez egyedül Jézus elfogadásával lehetséges.

Mindazok birtokolhatják az újjászületés csodáját, akik tudatosan, hittel és hangosan megvallják a Krisztusba vetett hitüket, és elmondják az üdvösség imáját! Imádkozzunk együtt:

Teremtő Istenem, megtéve az első lépést, Eléd állok és fennhangon imádkozom a Hiszekegy imájának a Pál apostoli változatát: Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia. Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért a Biblia tanítása szerint. Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból, hogy igazzá tegyen engem Isten előtt! Kérlek, Jézus, költözz a szívembe és teremts újjá engem! Kérlek, Jézus, legyél az én Uram, Megváltóm, Gyógyítóm és Szabadítóm! Elfogadlak Téged, mint személyes Megváltómat, Uramat és Gyógyítómat! Hiszem, hogy a hittel elmondott megvallásom által megváltást nyertem, és újjászülettem Krisztusban! Az Ő szent vére megtisztított minden bűntől. Köszönöm Úr Jézus az örök életet! Ámen!

Az ima alapja a Római levél 10,9-10 versei. Az üdvösséget kegyelemből kapjuk, hit által az Efézusi levél 2,8-9 értelmében.

Vége